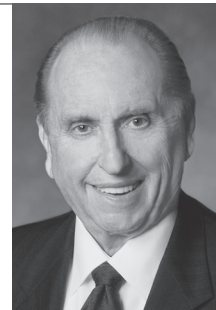

predsjednik
Thomas S. Monson

Blagoslovi hrama

Hramovi daju svrhu našim životima. Donose mir našim dušama – ne mir koji daju ljudi nego mir koji je Sin Božji obećao kada je rekao: »Ostavljam vam mir; mir, i to svoj, dajem vam.«

U hramu možemo osjećati blizinu Gospodnju

Mislim da nema mjesta na svijetu gdje se osjećam bliže Gospodinu nego u jednom od njegovih svetih hramova. Parafrazirat ću pjesmu:

*Koliko je nebo daleko?
Nije toliko daleko.
U Božjim hramovima,
Ono je baš tu gdje jesmo.*

Gospodin je rekao:

»Ne sabirajte sebi blago na zemlji, gdje ga izgriza moljac i rđa; gdje lopovi prokopavaju zidove i krađu ga!

Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne izgriza, gdje lopovi ne prokopavaju zidova i ne krađu!

Jer gdje ti je blago, tu će ti biti i srce.«¹

Za članove Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana hram je najsvetije mjesto na zemlji. To je dom Gospodnji, i kao što natpis na vanjskoj strani hrama govori, hram je »svetost Gospodinu«.

Hram nas uzdiže i uznosi

U hramu se podučava dragocjeni Gospodnji naum. U hramu se sklapaju vječni savezi. Hram nas uzdiže, uznosi, stoji kao svjetionik da bi ga svi vidjeli, i usmjera nas prema nebeskoj slavi. To je dom Gospodnji.

Sve što se odvija unutar hramskih zidova uzdiže i oplemenjuje.

Hram je namijenjen obiteljima, jednoj od najvažnijih dragocjenosti u smrtnosti. Gospodin je bio vrlo jasan u obraćanju nama očevima, ukazujući da imamo odgovornost voljeti svoje supruge svim svojim srcem i brinuti se o njima i našoj djeci. Ukazao je na najvažniji zadatak koji mi kao roditelji možemo obavljati u svojim domovima, a naši domovi mogu biti nebo, posebice ako su naši brakovi zapečaćeni u domu Gospodnjem.

Pokojni starješina Matthew Cowley, koji je bio član Zbora Dvanaestorice apostola, jednom je ispričao iskustvo nekog djeda koji je u subotnje poslijepodne, na rođendan svoje unuke, držeći je za ruku poveo ne u zoološki vrt ili kino – već na tlo hrama. Uz dozvolu čuvara prošetali su se do velikih vrata hrama. Predložio joj je da stavi ruku na debeo zid, a potom na masivna vrata. Zatim joj je nježno rekao: »Zapamti da si danas dotaknula hram. Jednoga dana ćeš ući unutra.« Njegov dar malenoj nije bio kolač ili sladoled, nego daleko značajnije i trajnije iskustvo – zahvalnost za dom Gospodnji. Ona je dotakla hram, a hram je dotakao nju.

Hram donosi mir našim dušama

Dok dotičemo i volimo hram, naši životi će odražavati našu vjeru. Kada dolazimo u dom Gospodnji, kada

se sjećamo saveza koje smo tamo sklopili, moći ćemo podnijeti svako iskušenje i prevladati svaku napast. Hramovi daju svrhu našim životima. Donose mir našim dušama – ne mir koji daju ljudi nego mir koji je Sin Božji obećao kada je rekao: »Ostavljam vam mir; mir, i to svoj, dajem vam. Ja vam ga ne dajem kakav svijet daje. Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce.«²

Velika vjera vlada među svecima posljednjih dana. Gospod nam je dao mogućnosti da bi vidio hoćemo li slijediti njegove zapovijedi, hoćemo li slijediti stazu koju je slijedio Isus iz Nazareta, hoćemo li voljeti Gospodina svim svojim srcem, moću, umom i snagom, i voljeti svoje bližnje kao sebe same.³

Vjerujem u izreku: »Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na svoj vlastiti razbor. Misli na nj na svim svojim putovima i on će ispraviti tvoje staze.«⁴

Uvijek je bilo tako i uvijek će biti. Ako izvršimo svoju dužnost i imamo potpuno povjerenje u Gospodina, ispunit ćemo njegove hramove, ne samo izvršavajući uredbu za sebe, nego ćemo imati povlasticu obavljati i rad za druge. Kleknut ćemo pored svetih oltara da bismo bili zastupnici u pečačenju koje sjedinjuje muževe, žene i djecu za cijelu vječnost. Dostojni mladići i djevojke stari tek 12 godina mogu biti zastupnici za one koji su umrli bez blagoslova krštenja. To je želja našeg Nebeskog Oca za vas i za mene.

Čudo se dogodilo

Prije mnogo godina, ponizni i vjerni patrijarh, brat Percy K. Fetzer, bio je pozvan dati patrijarhalne blagoslove članovima Crkve koji su živjeli iza Željezne zavjese.

Brat Fetzer je otišao u Poljsku u tim mračnim danima. Granice su bile zapečaćene i građanima nije bilo dozvoljeno da izađu. Brat Fetzer se sreo s njemačkim svecima koji su se našli tamo kada su poslije Drugog svjetskog rata ponovno određene granice i kada je zemlja u kojoj su živjeli postala dio Poljske.

Naš vođa među svim tim njemačkim svecima bio je brat Eric P. Konietz, koji je tamo živio sa suprugom i djecom. Brat Fetzer je bratu i sestri Konietz i starijoj djeci dao patrijarhalne blagoslove.

Kada se brat Fetzer vratio u Sjedinjene Države, nazvao me je i pitao može li me posjetiti. Dok je sjedio u mojem uredu, počeo je plakati. Rekao je: »Brate Monson, kada sam položio ruke na glave članova

obitelji Konietz, dao sam obećanja koja se ne mogu ispuniti. Obećao sam bratu i sestri Konietz da će se moći vratiti u svoju rodnu Njemačku, da ih proizvoljne odluke zemalja osvajača neće moći zadržati i da će biti zapečaćeni kao obitelj u domu Gospodnjem. Njihovom sam sinu obećao da će otići na misiju, a njihovoj kćeri da će se vjenčati u svetom Božjem hramu. I ti i ja znamo da zbog zatvorenih granica neće moći primiti ispunjenje tih blagoslova. Što sam to učinio?»

Rekao sam: »Brate Fetzer, poznajem te dovoljno da znam da si učinio ono što je Nebeski Otac želio.« Spustili smo se na koljena pored mog stola i izlili smo svoje duše našem Nebeskom Ocu, ukazavši na obećanja dana ovoj posvećenoj obitelji u svezi s hramom Božjim i drugim blagoslovima koji su im sada uskraćeni. Samo je On mogao izvesti čudo koje nam je bilo potrebno.

Čudo se dogodilo. Potpisan je sporazum između vođa Poljske i Savezne Republike Njemačke koji je njemačkim državljanima koji su bili zarobljeni u toj oblasti omogućio odlazak u Zapadnu Njemačku. Brat i sestra Konietz i njihova djeca preselili su se u Zapadnu Njemačku, a brat Konietz je postao biskup odjela kojem su pripadali.

Cijela je obitelj Konietz otišla u sveti hram u Švicarskoj. I tko je bio predsjednik hrama koji ih je raširenih ruku pozdravio, obučen u bijelo odijelo? Nitko drugi do Percy Fetzer – patrijarh koji im je dao obećanje. Sada, u svojstvu predsjednika švicarskog hrama u Bernu, poželio im je dobrodošlicu u dom Gospodnji, kao ispunjenje onog obećanja, i zapečatio ih kao muža i ženu, i djecu za njihove roditelje.

Mlada se kćer kasnije vjenčala u domu Gospodnjem. Mladi je sin primio svoj poziv i odslužio cjelodnevnu misiju.

»Vidjet ćemo se u hramu!«

Za neke od nas, naše putovanje u hram dugo je samo nekoliko ulica. Za druge, potrebno je preći oceane i kilometre prije ulaska u sveti hram Božji.

Prije nekoliko godina, prije završetka hrama u Južnoj Africi, dok sam prisustvovao konferenciji okruga u tadašnjem Salisburyju, u Rodeziji, upoznao sam predsjednika okruga, Reginalda J. Niolda. On, njegova supruga i ljupke kćeri sreli su me na ulasku u kapelu. Objasnili su mi da štede i pripremaju se za dan kada će moći otići na putovanje do doma Gospodnjeg. Ali, ah, hram je bio tako daleko.

Na kraju sastanka četiri ljupke kćeri su mi postavljale pitanja o hramu: »Kako hram izgleda? Sve što smo vidjeli je slika.« »Kako ćemo se osjećati kada uđemo u hram?« »Što ćemo najviše pamtititi?« Skoro sam sat vremena imao prigodu razgovarati s četiri djevojke o domu Gospodnjem. Kada sam odlazio prema zračnoj luci, mahale su mi, a najmlađa je rekla: »Vidimo se u hramu!«

Godinu dana kasnije imao sam mogućnost pozdraviti obitelj Niel u hramu u Salt Lakeu. U sobi za pečaćenje ispunjenu tišinom imao sam prigodu da brata i sestru Niel ujedinem za vrijeme i vječnost. Zatim su se vrata otvorila i te su divne kćeri, obučene u besprijeke bijele haljine, ušle u sobu. Zagrlile su majku, a zatim oca. U očima su im bile suze, a u srcima zahvalnost. Bili

smo gotovo na nebu. Sada je svako od njih mogao reći: »Sada smo obitelj za vječnost.«

To je čudesan blagoslov koji očekuje one koji dolaze u hram. Neka svatko od nas živi dostojnim životom, čistih ruku i srca, tako da hram može dotaći naše živote i naše obitelji.

Koliko je nebo daleko? Svjedočim da u svetim hramovima uopće nije daleko – jer na tim svetim mjestima nebo i zemlja se spajaju i naš Nebeski Otac daje svojoj djeci svoje najveće blagoslove.

NAPOMENE

1. Matej 6:19–21
2. Ivan 14:27
3. Vidi Matej 22:37–39
4. Mudre izreke 3:5–6

**Predsjednik
Boyd K. Packer,**
predsjednik
Zbora dvanaestorice apostola

Sveti hram

U hramovima, članovi Crkve koji su dostojni mogu sudjelovati u najuzvišenijima od otkupljujućih uredbi koje su objavljene čovječanstvu.

U hramovima možemo sudjelovati u najuzvišenijima uredbama otkupljenja

Ima mnogo razloga zbog kojih netko treba imati želju otići u hram. Upravo njegov vanjski izgled nagovještava njegove duboke duhovne svrhe. To je mnogo očiglednije unutar njegovih zidova. Iznad hramskih vrata nalazi se natpis »Svetost Gospodinu«. Kada uđete u bilo koji posvećen hram, nalazite se u domu Gospodnjem.

U hramovima, članovi Crkve koji su dostojni mogu sudjelovati u najuzvišenijima od otkupljujućih uredbi koje su objavljene čovječanstvu. U njima osoba svetom uredbom može biti oprana, pomazana, poučena, darivana i zapečaćena. A kada osobno primimo te blagoslove, možemo sudjelovati u uredbama za one koji su umrli, a da nisu imali istu prigodu. U hramovima se svete uredbe obavljaju i za žive i za mrtve.

Hramske uredbe i postupci su jednostavni, lijepi i sveti

Pažljivo čitanje Svetih pisama otkriva da Gospod nije rekao sve svim ljudima. Postojali su neki preduvjeti za primanje svetih znanja. Hramski postupci spadaju u tu kategoriju.

O hramskim uredbama ne razgovaramo izvan hrama. Nikada nije postojala namjera da znanje o tim hramskim obredima bude ograničeno na izabrane koji bi se

obvezali potruditi se da drugi nikada ne saznaju za njih. Upravo je suprotno. Uz veliki napor potičemo svaku dušu da se osposobi i pripremi za hramsko iskustvo. Oni koji su bili u hramu poučeni su idealu: Jednoga dana svaka će živa duša i svaka duša koja je ikada živjela imati mogućnost čuti evanđelje i prihvatiti ili odbiti ono što hram nudi. Ako se ta mogućnost odbije, odbijanje će biti na štetu te osobe.

Hramske uredbe i postupci su jednostavni. Prekrasni su. Sveti su. Čuvaju se povjerljivima da ne bi bili dati onima koji nisu pripremljeni. Radoznalost nije priprema. Samo duboko zanimanje nije priprema. Priprema za uredbe obuhvaća prethodne korake: vjeru, pokajanje, krštenje, potvrdu, dostojnost, zrelost i dostojanstvo osobe koja kao posjetitelj dolazi u dom Gospodnji.

Oni koji su dostojni mogu ući u hram

Svi oni koji su dostojni i osposobljeni na svaki način, mogu ući u hram da bi im tamo bili predstavljeni sveti običaji i uredbe.

Jednom kada steknete razumijevanje o vrijednosti hramskih blagoslova i svetosti uredbi koje se obavljaju u hramu, nećete pomisliti ispitivati visoke standarde koje je Gospodin postavio za ulazak u sveti hram.

Morate posjedovati važeću preporuku da biste ušli u hram. Tu preporuku moraju potpisati odgovarajući

službenici Crkve. Samo oni koji su dostojni trebaju ući u hram. Prije nego što primite vaše hramske obrede, vaš biskup ili predsjednik ogranka ima odgovornost istražiti vašu osobnu dostojnost. Taj je intervju od velike važnosti, jer to je prigoda da zaređeni sluga Gospodnji ispita tijek vašeg života. Ako u vašem životu postoji nešto što nije u redu, biskup će vam pomoći to riješiti. Tom procedurom možete objaviti ili može vam se pomoći da uspostavite vašu dostojnost da uđete u hram s Gospodinovim odobrenjem.

Intervju za hramsku preporuku odvija se nasamo između biskupa i dotičnog člana Crkve. Tijekom intervjua član odgovara na pitanja o svom osobnom ponašanju, dostojnosti i odanosti Crkvi i njezinim službenicima. Osoba mora potvrditi da je moralno čista i da obdržava Riječ mudrosti, plaća punu desetinu, živi u skladu s naučavanjima Crkve te da nema nikakvu vezu ili simpatiju prema otpadničkim grupama. Biskup je poučen da je povjerljivost o svakom intervjuiranom od krajnje važnosti.

Prihvatljivi odgovori na biskupova pitanja će obično ustanoviti dostojnost pojedinca da primi hramsku preporuku. Ako kandidat ne obdržava zapovijedi ili postoji nešto što nije riješeno u svezi s njegovim ili njezinim životom što se treba popraviti, bit će neophodno iskazati istinsko pokajanje prije primanja hramske preporuke.

Poslije intervjua s biskupom, intervjuira vas i predsjednik okola prije nego što možete primiti svoje hramske uredbe.

Podučavanje u hramu vrši se simbolima

Prije prvog odlaska u hram, ili poslije više puta, može vam pomoći ako shvatite da se podučavanje u hramovima vrši simbolima. Gospod, Veliki Učitelj, dao je mnogo upute o tome.

Hram je velika škola. To je dom učenja. U hramovima se održava ozračje koje je idealno za poduku o stvarima duboke duhovne naravi. Pokojni starješina John A. Widtsoe iz Zbora Dvanaestorice apostola bio je istaknuti predsjednik sveučilišta i svjetski poznat znanstvenik. Gajio je veliko poštovanje prema hramskom radu te je jednom prigodom rekao:

»Hramske uredbe zaokružuju cijeli naum spasenja, kako su s vremena na vrijeme poučavale vođe Crkve, i rasvijetljavaju stvari koje je teško razumjeti. Ne postoji potreba da se hramska učenja iskrive ili promjene u veliku shemu

spasenja. Filozofska savršenost podarivanja je jedan od velikih argumenata za istinitost hramskih uredbi. Štoviše, ovaj potpun pregled i razjašnjenje evanđeoskog nauma čini hramsko bogoslužje jednim od najdjelotvornijih metoda za osvježavanje pamćenja u svezi s cijelom strukturom evanđelja« (»Temple Worship«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, travanj 1921, 58).

Ako budete išli u hram i imali na umu da se učenje odvija kroz simbole, nikada nećete ući toliko u skladu s duhom a da se pri izlasku vaša vizija ne proširi, osjećajući se malo uzvišenije, uz uvećano znanje o duhovnim stvarima. Plan podučavanja je divan. Nadahnut je. Sam Gospodin, Veliki Učitelj, je svoje učenike stalno podučavao u parabolama – verbalan način predstavljanja simboličnih stvari koje bi inače bilo teško razumjeti.

Sam hram postaje simbol. Ako ste jedan od hramova vidjeli noću, potpuno osvijetljenog, znate kakav upečatljiv prizor predstavlja. Dom Gospodnji, okupan u svjetlosti, izranjajući iz tame, postaje simbol moći i nadahnuća evanđelja Isusa Krista stojeći kao svjetionik u svijetu koji tone sve dublje i dublje u duhovnu tamu.

Kad ste unutar hrama, mijenjate svoju uobičajenu odjeću u bijelu hramsku odjeću. Ova promjena odjeće se događa u sobi za presvlačenje, gdje svaki pojedinac ima pretinac za odjeću i privatno mjesto za presvlačenje. U hramu se pažljivo održava idealna čednost. Kad stavite svoju odjeću u pretinac, ostavljate svoje brige i nemire. Napuštate taj privatni kutak za u bjelini i imate osjećaj istovjetnosti i jednakosti, jer su svi oko vas slično odjeveni.

Hramski brak je konačni hramski obred

Oni među vama koji se raduju hramskom braku možda će željeti znati što će se dogoditi. Mi ne citiramo riječi uredbe pečaćenja (braka) izvan hrama, ali možemo opisati prostoriju za pečaćenje kao divno namještenu, tihu i duhovno spokojnu, te posvećenu svetim radom koji se u njoj obavlja.

Prije nego što par pride oltaru za uredbu pečaćenja, povlastica poslužitelja uredbe je da mladom paru pruži nekoliko savjeta, a on da ih primi. Ovo su riječi koje mladi par može čuti tom prigodom.

»Danas je dan vašeg vjenčanja. Preplavljeni ste emocijama zbog toga. Hramovi su podignuti kao svetište za uredbe poput ove. Mi nismo u svijetu. Svjetovne stvari

ovdje nisu na snazi i ne trebaju imati utjecaja na ono što ovdje činimo. Izašli smo iz svijeta u dom Gospodnji. Ovo postaje najvažniji dan vaših života.

Rođeni ste, pozvani na zemlju od strane roditelja koji su pripremili smrtničko prebivalište za vašeg duha. Svako je od vas kršten. Krštenje, sveta uredba, simbol je čišćenja, simbol smrti i uskrsnuća, simbol izlaska prema novini života. Ono obuhvaća pokajanje i oprost grijeha. Sakrament Gospodinove večere je obnova saveza krštenja, i mi možemo, ako živimo za to, održati oprost naših grijeha.

Ti, mladoženjo, zaređen si u svećeništvo. Prvo ti je povjereno Aronovo svećeništvo i vjerojatno si napredovao kroz sve njegove službe – đakona, učitelja i svećenika. Zatim je došao dan kada si postao dostojan primiti Melkisedekovo svećeništvo. To svećeništvo, više svećeništvo, definira se kao svećeništvo po svetom redu Božjem, ili Sveto svećeništvo po redu Sina Božjeg (vidi Alma 13:18; Helaman 8:18; Nauk i savezi 107:2–4). Dana ti je služba svećeništva. Sada si starješina.

Svako od vas je primio svoje podarivanje. U tom podarivanju primili ste i ulog vječnog potencijala. Ali sve te stvari, u određenom smislu, bile su prethodnica i priprema za vaš dolazak pred oltar da budete zapečaćeni kao muž i žena za vrijeme i za svu vječnost. Sada postajete vječna obitelj, slobodni raditi na stvaranju života, imati mogućnost kroz posvećenost i žrtvu donijeti djecu na svijet i podizati ih i brinuti o njima tijekom njihovog smrtničkog postojanja; vidjeti ih jednoga dana da poput vas sudjeluju u ovim svetim hramskim uredbama.

Došli ste dobrovoljno i našli ste se dostojnima. Prihvatanje jedno drugog u bračnom savezu velika je odgovornost, koja sa sobom nosi nemjerljive blagoslove.»

Moć pečačenja veže na zemlji i na nebu

Da bismo razumjeli povijest i učenje o hramskom radu, moramo razumjeti što je moć pečačenja. Moramo shvatiti, barem u izvjesnoj mjeri, zašto su ključevi ovlasti za korištenje moći pečačenja izuzetno važni.

»Kada dođe Isus u okolicu Cezareje Filipove, upita svoje učenike: 'Za koga drže ljudi Sina Čovječjega?' ...

'Ti si Krist, Sin Boga živoga!' odgovori mu Šimun Petar. Na to će mu Isus: 'Blago tebi, Šimune, Jonin sine, jer tebi to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj nebeski!

A ja tebi kažem: Ti si Petar – Stijena, i na toj stijeni

sagradit ću Crkvu svoju, i Vrata pakla neće je nadvladati.

Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskog, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima, a što god razriješiš na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima« (Matej 16:13, 16–19).

Bilo je potrebno da Petar drži te ključeve. Bilo je potrebno da drži moć pečačenja, onu ovlast koja ima moć vezati ili zapečatiti na zemlji, ili razriješiti na zemlji, a tako će biti i na nebesima. Ti ključevi pripadaju predsjedniku Crkve – proroku, vidiocu i objavitelju. Ta sveta moć za pečačenje je sada u Crkvi. Oni koji znaju značaj te vlasti ni prema čemu se ne odnose s više svetog razmišljanja. Ništa ne drže bližim. Relativno malom broju ljudi je predana ta moć pečačenja na zemlji tijekom vremena – u svakom hramu su braća kojima je dana ta moć pečačenja. Nitko je ne može dobiti osim od proroka, vidioca i objavitelja i predsjednika Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana.

Prorok Joseph Smith je rekao da su mu često postavljali pitanje: »Ne možemo li biti spašeni bez prolaska kroz sve te uredbe itd.?' Odgovorio bih da ne možemo, ne u punini spasenja. Isus je rekao: 'Mnogo je stanova u kući moga Oca, a ja idem pripremiti mjesto za vas.' [Vidi Ivan 14:2.] Ovdje spomenuta *kuća* trebala je biti prevedena kao kraljevstvo, a svaka osoba koja je uzvišena u najviše stanove mora živjeti po celestijalnom zakonu, i to po cijelom zakonu« (iz *History of the Church*, 6:184).

Hramski rad je izvor duhovne moći

Hramovi su samo središte duhovne snage Crkve. Trebamo očekivati da će protivnik pokušati da nam kao Crkvi i osobno naudi dok budemo nastojali sudjelovati u tom svetom i nadahnutom radu. Hramski rad izaziva toliko otpora zbog toga što je izvor ogromne duhovne moći za svece posljednjih dana i za cijelu Crkvu.

Na posvećenju ugaonog kamena hrama u Loganu u Utahu, predsjednik George Q. Cannon, tada član Prvog predsjedništva, izjavio je sljedeće:

»Svaki kamen temeljac koji je postavljen za hram, i svaki hram koji je dovršen prema nalogu kojeg je objavio Gospodin za svoje sveto svećeništvo, umanjuje moć Sotone na zemlji, povećava moć Boga i božanstvenosti, moćno pokreće nebesa za našu korist te zaziva na nas blagoslove Vječnih Bogova i onih koji prebivaju u

njihovoj nazočnosti« (iz »The Logan Temple«, *Millennial Star*, 12. studenog 1877, 743).

Kada su članovi Crkve zabrinuti ili kada presudne odluke opterećuju njihove duše, uobičajeno je da idu u hram. To je dobro mjesto da se oslobodimo naših briga. U hramu možemo primiti duhovne vidike. Tamo, tijekom hramske službe smo »izvan svijeta«.

Ponekad su naši umovi tako opterećeni problemima i postoji toliko mnogo toga što zahtijeva našu pozornost odjednom da jednostavno ne možemo jasno razmišljati. Izgleda da se u hramu prašina ometanja sliježe, magla i sumaglica se podižu i možemo »vidjeti« ono što nismo mogli ranije i pronaći put kroz naše probleme, put koji prethodno nismo primijetili.

Gospod će nas blagosloviti kad obavljamo svete hramske uredbe. Blagoslovi tamo neće biti ograničeni

na našu hramsku službu. Bit ćemo blagoslovljeni na svim poljima.

Naš trud u hramu zaklanja nas štitom i zaštitom

Nijedno djelo nije veća zaštita ovoj Crkvi nego hramsko djelo i istraživanje rodoslovlja koje ga podržava. Nijedno djelo ne oplemenjuje više duhovno. Nijedno djelo koje poduzimamo ne daje nam veću moć. Nijedno djelo ne zahtjeva veći standard pravednosti.

Naš trud u hramu zaklanja nas štitom i zaštitom, osobno i kao narod.

Stoga, idite u hram – idite i tražite svoje blagoslove. To je sveto djelo.

Prilagođeno iz Preparing to Enter the Holy Temple (knjižica, 2002)